

ZSEBŐK CSABA

Még maradnál itt alul

Sokszor apróság is ki tud mozdítani –

Liturgia az ikonok előtt,
miközben szól a pravoszláv kórus
Vagy táltosdobolás-szertartás,
sok dob, hangtál között ülve

Összeér az ég s a föld,
ám te még maradnál itt alul,
s már érzed a közeli kapcsolatot,
mégis maradsz

Vénusz

Nem ismerem hangod,
Nem érzem illatod

Testet, lelket melegítesz,
Örök-anyá és ős-bölcső –

Megfordulok
örökkévalóságodon
Lenne, mégsincs
igazán hová hátrálnom

Te vagy, akiben hiszek
Vétek-vonzó, váltó s adó

ZSEBŐK CSABA

Ősnő

Bíborban, vérben,
bíborban, bársonyban
Felhőkön, égen,
szférákban, hangokban

Ott látlak téged,
ott hallak újabban
Érezlek végre
végtelen dallamban

Tudhatsz már rólam,
én tudok rólad
Ritmusra révülsz,
szólamba olvadsz

Perzselő-szem

Perzselő szemed
misztikus éjszakákon is áthatol,
öntudatlanul is,
varázskeltőként,
rejtély-ébresztőként,
rádöbbsentve életeink
újvirágzására